

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 31. Scriptores A catholici hoc anno mortui, eorum lucubrationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

Foscarini: Per plures etiam annos *De rium literarium* potissima ex parte profecutus, quamplurimos Philosophicos Historicos & Theologicos libros Gallico in Italicum idioma transfuit. Decessit trigesima Junii annos natus sexaginta sex.

§. XXXI.

Scriptores A catholici hoc anno nati, eorum lucubrationes.

Non defunt ex Protestantibus hoc anno denatis, qui eruditissimis calamis celebre sibi nomen in Republica Literaria compararunt. Ex his non infimus est Joannes Bernardus Mencke, qui collegit Scriptores recentiorum Germanicarum, speciatim Saxoniarum: Exstant quoque præter vitam Leopoldi Imperatoris, ejus analoga de calamitatibus quorundam Literatorum, orationes duæ de *Charlatania Eruditorum*, Sigismundi Augusti Poloniæ Regis epistolæ, legationes responsa, dissertationes de Augustorum Augustarumque consecratione ex numismis, de monogrammate Christi, de nœvis politicis Caroli V. de commentariis historicis, vulgo dictis: *memores*, & alia non pauca. II. Franciscus Attesbury, de cujus fatibus jam supra

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

mentionem habuimus; scripsit librum de æquitate spiritualium conventiculorum, quod tamen opus Kennetus refutavit, Franciscus autem ex arrogantia Adversario suo respondere haud dignatus est. Adscribunt eidem Francisco nonnulli epitaphium P. Harduino inscriptum. III. Justus Christophorus Böhmer, qui posteritati reliquit dissertationes de fictione Cartesii S. Scripturæ contraria, de resurrectione mortuorum V. T. oraculis confirmata, de Bonifacio Germanorum Apostolo, de conjugii Principum ex ratione status initis præter plures orationes, prolationes, & programmata. IV. Sigismundus Apin, qui calamum suum exercuit in elucubrandis dissertationibus de intellectu puro, de regula lesbia, de ingeniorum tardiorum felicitate in docendo, de duplici Baptismo Discipulorum Ephesinorum, de eo, an liceat brutorum corpora mutilare, de nimio, & noxio historiarum literarum studio; scripsit etiam Historiam naturalem de S. Scripturæ veritate testimonium perhibentem præter alia nonnulla. V. Joannes Joachimus Weidner, de quo exstat Collegium Theologicum 48. disputationibus absolutum, modesta vindicatio articulorum fidei contra Irenicos, Schediasma de scientia

Sæc. XVIII.

A. C. 1732.

tia falso sic nominata ex 1. Tim. 6. excommunicationis Divinum institutum præter disputationes de Constantino Magno, de Juliano Apostata, de naturæ, de dissensu Calvinistarum Lutheranis, de gratia Dei universi &c. VI. Christianus Sahma, qui cubavit disputationes de regressu temporis Hiskizæ, de cathedris Apostolorum, de transitu Israelitarum per mare rubrum, de columna nubis ignis, de fine hominis, de virtute morali, de libero arbitrio, de fortitudine & temperantia, de confirmationis Sacramento, de Spiritu interpretandi Scripturam, de agno pascendi de mandato fidei in Jesum Christum de precibus pro defunctis, &c. Joannes Hillinger, qui publici profecit Scholam Principum, additamentum ad Historiam Ecclesiasticam Salisburgensis Diæcesis, animæ Anatomiam & alia nonnulla. VIII. Joannes Guilielmus Golling, qui edidit tractatum de Deo & religione, de characteribus veræ Religionis, de necessitate revelationis, de imagine Dei &c. IX. Georgius Pfefferkorn, qui typis vulgavit disputationem de libris & Scriptoribus V. T. Historiam Thuringiæ, & theologia apologeticas pro Megalandro Lutherano. X. Joachimus Meier, qui edidit disputationem

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

tationes de Lesbia Romana, de opti-
mo Republicæ statu, de Bojorum mi-
grationibus, de jure connubii cum
Sponsa extranea, &c. XI. Christia-
nus Mascov, qui scripsit Anti-Menno-
nem, tractatum de flebili Sacræ in spi-
ritualibus curæ defectu, de testimoniis
existentiæ Divinæ, de conversione Gen-
tilium modernorum, de publica lapsor-
um cum Ecclesia reconciliatione, de
Lectioe Biblica &c. XII. Joannes
Pritius, cujus opera sunt præcipua,
Introductio in novum Testamentum,
Relatio de statu Religionis Christianæ
in Regno Sinensi ob cultum Confucii
perturbato, disputationes de Christo,
de Pelagianismo Orthodoxæ Ecclesiæ
a Reformatis inique imputato, de con-
temptu divitiarum apud Romanos Phi-
losophos, de atheismo, de vero divi-
tiarum usu, de imperio Dei in Atheos,
& alia non pauca. XIII. Michael
Reinhardt, qui prælo subjecit differ-
tationes de cibis Hebræorum vetitis,
de sacco & cinere, de organophilacio
musico Codicis Ebræi, de cantico sym-
boli Apostolici, de præjudicio auctori-
tatis in interpretanda Scriptura, de
variantibus N. T. lectionibus, de juris-
dictione Protestantium ecclesiastica, &
alia plura. XIV. Christianus Gerber,
qui Historiam de Ecclesiæ suæ ritibus

in

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

in Saxonia, & de Præconum officio edidit, ubi illos Prædicantes, qui contra noxia dogmata e suggestu demant, acriter insectatur, & fatetur quod moderni Lutheranae Ecclesiae a Papistarum Ecclesia fuerint mutati, & quod Ludimagister, si copiosus est communicantium confluxus unacum Pastore S. Cænam ruri administrare queat, rejicit quoque baptemalem exorcismum, & commendat Poli Calvinistaë librum, sæpius preces pro defunctis esse fundendas docet &c. Obiit die 24. Maij ætatis natus septuaginta duos.

§. XXXII.

Erudita contentio circa methodum scribendi Hebraice.

Hoc item anno levis inter Hebraicæ linguæ Cultores contentio exarsit. Illius occasionem præbuit doctissimus quidam Cathedralis Ambianensis Ecclesiae Canonicus, nomine Franciscus Masclefus, qui Grammaticam Ebraicam a punctis, aliisque inventionibus Masoreticis liberam edidit, hujusmodi linguæ verba legendi modum faciliorem reddere studuit; cum enim Ebraicum cum idioma literis, quas *vocales* vocant, careat, ac propterea in earum